

TEKSUUTIMET

1/2019

TALVI-TEKSU

Tule osaksi meidän 5G-tarinaa

Tsekkaa kesä- ja lopputyöpaikat osoitteesta
careers.nokia.com

NOKIA

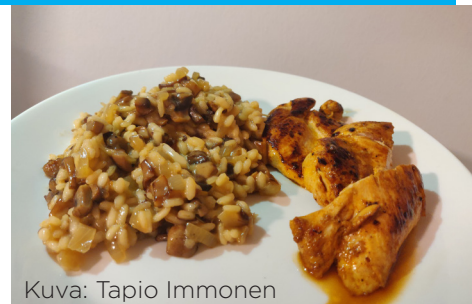
Sisältö:

- 1 Etukansi
- 3 *Olet tässä*
- 4 Pääkirjoitus
- 5 Puheenjohtajan palsta
- 6 Tupsuvastaavan palsta
- 8 Tykinlaukauksia
- 11 Teekkaripallot
- 12 Teekkarin keittiössä
- 14 OTYn hallitushaastattelu 2019
- 24 Vanhan sian palsta
- 26 Ennen oli kunnollista
- 28 Teemu Teekkari
- 34 Naamasto
- 36 Takakansi

Kuva: Valde Kilpeläinen

Hallitus esittäytyy s.14

Kuva: Tapio Immonen

Teekkarin keittiössä s.12

Piirros: Sami Kuoppamaa

Teemu Teekkari s.28

Muistakaa liittyä OTY tiedotus
-kanavalle! t.me/OTYtiedotus

Teksuutimet 1/2019

Julkaisija Oulun Teekkariyhdistys ry
Painopaikka Monisto Oy
Levikki 60 kpl
Päätoimittaja Julius Kittilä
Taitto Julius Kittilä
Kuvat Tatu Lappalainen
(jos ei erikseen mainita)
Fiiliksiä Huh! Tästä se lähtee.

Toimitus
Elisabet Shnorö
Tapio Immonen
Tatu Lappalainen
Sami Kuoppamaa
Vilho Tikkanen
Eero Huhtelin
Tapani Himanka
Niklas Riikonen

Julius Kittilä

7eemu

**Tiedotusvastaava
OTY
tiedotusvastaava
@oty.fi**

No kuinkas se nyt näin pääsi käymään?

Hyvä kysymys! Tämä samainen kysymys pyöri mielessäni aavistuksen verran sen jälkeen, kun poistuimme L1-salista nimenvaihdoksen ja lauenneen jännityksen saattamana. Mitä tuleva vuosi toisikaan? Ja tässäpä sitä ollaan, kirjoittelemassa ensimmäistä Teksua ja pääkirjoitusta.

Eräät herrasmiehet, Teemu Kuusi ja Teemuk4 yhtenä kauniina syysiltana kertoivat silloiselle Prosessikillan tiedotusvastaavalle, kuinka sama pesti ei ole laisinkaan yhtä pelottava, vaan ihan huikea "next level"-toimi suurimmassa ja kauneimmassa OTY:ssä. Näitä herroja kuunnellessa jätti tämä määrillä korvantaustoilla häärineelle tupsufuksille ajatuksen: "Minus-tako seuraava Teemu?" Ajatus kutkutti, ja eiköhän sitten menty seuraavaa vaalikokousta kohti. Nakikikasa kasvoi loppujen lopuksi 4 pestiin kahdessa killassa. Eipähän tekeminen pääse loppumaan.

Siirtymä OTY:n leipiin oltuani ensin Prosen tiedotusvastaavana oli sangen kivuton ja voisin jopa sanoa, että 'sole sen kummempi homma olla kattokillan tiedotusvastaavana kuin minkä tahansa Teekkarikillan tiedotusvastaavana. Tärkeä muutos verrattaessa on kuitenkin mittakaava; tällä kertaa on vastuussa tiedotuksesta kymmenkertaiselle väelle Teekkariteita ja teekkarifukseja Oulussa. Sen en ole toistaiseksi antanut kuitenkaan häiritä, etiäpäin vain!

Teksuutimien taittaminen sen sijaan on reilusti erilainen homma kuin alkupe-räkiltani lehden Porlen taittaminen; vaikka laadusta ei tingitäkään, on Teksun sisältö erinluontoista. Tämän vuoden Teksut tulevat sisältämään monenlaista asiaa ja artikkelia, usein mielenkiintoa herättävää, ja kaiken kaikkiaan helposti luettavaa. Edellisvuodesta poiketen suoristin kulmia reippaasti, sillä vaikka rakkaasta Talosta harvemmin suorita kulmia löytyy, voi niitä katsoa eriltä kantilta ja nähdä että eivät ne silti käyriä ole! Tukenani tämän toimittamisessa on ennen kaikkea mahtava toimitus, jota ilman en pärjää ja jonka kanssa on kiva miettiä juttuideoita ja hajoilla yhdessä monenlaiseen asiaan. Mutta sen enem-pätä jahkailematta,

Pidetään hauska vuosi ja pallaamma astiale ens Teksussa!

Julius "7eemu" Kittilä

Moro!

TL;DR Vuosi on alkanu hyvin ja jatkuu vielä paremmin. Hyvä mieli on, hauskaa on ja Wappu tulee. Jatketaan samaan malliin!

PJ:n Top5 Roguelike* pelit:

1. The Binding of Isaac: Rebirth

Loistava dungeon crawler peli, jossa on ihanan kie-roa tematiikkaa uskonnollisine symboleineen. Tässä pelissä läpipeluuarvoa löytyy, vaikka pohjimmiltaan tämä peli on aika yksinkertainen. Tunteja tämän parissa on vietetty enemmän kuin skillsit antaisivat ymmärtää.

2. FTL: Faster Than Light

Scifi teemainen avaruusalusseikkailu. Ohjaat omaa avaruusalususta ja karkaat kapinallisilta taistellen tai muuten keplotellen tiesi läpi galaksin. Kukapa ei haluaisi pilkkoa laserilla vastustajan avaruusalususta palasiksi?

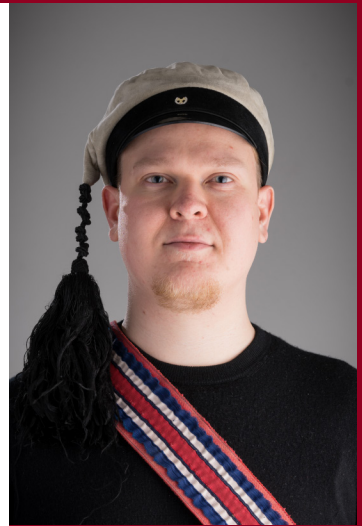
3. Slay the Spire

Roguelike korttipeli, joka kuoriutui vasta beta-versiosta. Vaikka peli onkin nuori ja kaipaakin hieman päivityksiä läpipeluuarvon lisäämiseksi, niin se osaa olla erittäin koukuttava. Kun kortit alkavat rullamaan niin haluaakin jo testata hieman erilaista yri-tystä.

Kunniamaininta: Enter the Gungeon

Bullet hell tyylinen peli missä luodit lentävät koko ajan ja ampuvat myös sinua itse. Hauska peli, mutta tässä pitäisi oikeasti osatakin pelata, joka allekirjoit-taneella johtaa lähinnä frustraatioon. Teemasta +

*Roguelike-pelit ovat tietokonepelejä, joiden eri-koispiirteitä ovat satunnaisesti luodut, ruutuihin jaetut pelikentät ja pelin jatkamismahdollisuuden menettäminen pelihahmon kuollessa. Roguelikeissä tyypillisesti tutkitaan luolastoja ja taistellaan hirviöitä vastaan pelihahmon tullessa taitavammaksi ajan myötä. T: Wikipedia

Petteri Hollanti
Puheenjohtaja
OTY
puheenjohtaja
@oty.fi

Elisabet Shnoro
Tupsuvastaava
OTY
tupsuvastaava
@oty.fi

OI SUURI JA MAHTAVA YLIOPPILASKUNTA!

Minulla olisi nyt sellainen mahdollisuus, että voisin tehdä tästä palstasta OYY:n propagandapalstan, jossa julistaisin ylioppilaskunnan mahtavuutta ja suuruutta, mutta jätän sen jollekin toiselle. Tämän vuoden ajan minä, Elisabet Shnoro (tutummin Lisbe, Shnoro, Srono, mitä näitä nyt on), toimin Tupsuvastaavana, eli tuon terveisiä OYY:n edustajistolta ja meidän edustajistoryhmältämme TeTalta. Viime vuoden toimin edustajiston puheenjohtajan, missä sainkin nähdä melko tarkasti ylioppilaskunnan toimintaa. Tästä syystä haluankin olla raa'an rehellinen kyseisestä aiheesta.

Ennen kuin siirryn kuulumisiin (kokoustimme 5.2. edustajiston kanssa ensimmäistä kertaa), kerron ihan teille jokaisella muutaman vinkin, joka edesauttaisi edustajiston toimintaa. Tämä ei todellakaan tarkoita sitä, että teidän pitäisi lähteä edustajis-

toon – syksyllähän meillä muuten on vaalit, että jos sattuu kiinnostamaan taustasta riippumatta toimiminen opiskelijoiden hyvinvoinnin edistämisessä, olet tervetullut asettumaan ehdolle, mutta puhutaan siitä myöhemmin.

Ihan ensimmäisenä neuvon, että tutustukaa myös ei-Teekkareihin. Olitpa sitten Teekkari tai Teekkarifuksi, mene rohkeasti tutustumaan muiden opiskelualojen edustajiin poikkitieteellisissä bileissä tai vaikkapa Humus-kuppilassa. Vaikka meidän Teekkareiden seassa on ihanaa ja vapauttavaa, on erittäin tärkeää, että saataisiin entistä enemmän poikkitieteellistä keskustelua aikaan. Miksi? Tällä hetkellä meillä on todella iso ongelma toistemme ymmärtämisessä. Näin kärjistettynä edustajistossa meidät Teekkarit ja kylterit (joista TeTa siis koostuu) nähdään porvareina, joiden on helppo höylätä taloudesta, ja tunteettomina johtajina, jotka eivät välitä muiden elämästä, kun taas toinen suurempi edustajistoryhmä HuKa (humanistit ja kasvatustieteilijät) koetaan meidän arkkivihollisenamme, joka ajattelee juuri päinvastoin. Todellisuudessa suurin osa edustajistosta on yleensä samaa mieltä, mutta eri sanoin, mikä aiheuttaa melkoisia konflikteja. Tämä ei aja kenenkään etua. Siksi ymmärrys puolin ja toisin olisi tärkeää, ja jokainen voi vaikuttaa siihen. Eli oikeasti hankkikaa Teekkarikuopan ulkopuoleltakin ystäviä, jotta ymmärrys toisiamme kohtaan lisääntyisi.

Toisena vinkkinä sanon, että lähtekää mukaan myös OYY:n järjestämiin tapahtumiin (hyvä tapa myöskin verkostoitua). OYY järjestää kaikenlaista tapahtumaa pitkin vuotta, esimerkiksi elokuvailtoja, vuosijuhlaviikon ja eri harrastejärjestöjen kanssa yhteistöitä. Jos olet kilita-aktiivi, osallistu aktiiviklu-beille ja vastaaviin rohkeasti! Useasti harmitellaan, ettei Teekkareita niissä näy. Toki on ymmärrettävää, että jokaisella on kiire, mutta pyrkikää raivaamaan aikaa myös näihin.

Kolmantena neuvona: jos tekijöitä haetaan ylioppilaskuntaan, uskaltakaa lähteä mukaan. Viekkää teidän panostuksenne ja taitonne sinne. Menkkää tekemään muutosta, sitä tarvitaan aina. Jätetään paasaus kuitenkin tältä kertaa tähän, ja heitetään nyt ne

EDARIN KUULUMISET

Vuoden ensimmäisessä kokouksessa olennaisimmat asiat olivat ylioppilaskunnan uuden pääsihteerin rekrytoiminen ja hallituksen täydentäminen. Pääsihteeriksi valittiin Kauko Keskiärkkä, joka oli rekrytointityöryhmän esittämä henkilö tehtävään.

Viime vuoden puolella saatiin koottua ylioppilaskunnan hallitus, mutta hakijoiden vähyyden vuoksi hallitus muodostui melkoisen pieneksi, minkä takia sillä ei ole resursseja toimimaan täysillä. Sen takia päätettiin tässä kokouksessa, että hallitusta täydennetään kahdella henkilöllä. Hakijoita oli tällä kertaa seitsemän kappaletta, joista valittiin Benjamin Michelin ja Jonna Hyttinen.

TeTa oli kokouksessa runsaslukuisesti läsnä, ja oli tyytyväinen päätöksiin. Alkaneseen vuoteen lähdemme avoimin ja toiveikkain mielin.

Palataan pian asiaan.

Terveisin Shnoro.

Tykin suusta

Kevät tekee tuloaan, ja sen myötä Teekkarin lempiasia, Wappu. Aika pian Wapun jälkeen monen Teekkarin vuosikellossa seuraa kesätyökausi, jolloin väki hajaantuu teollisuuden palvelukseen tahkoamaan sitä toista lempiasiaa, rahaa. Tätä ajatellen olen kerännyt nopean listan asioista, jotka kannattaa kesätöihin mennessä muistaa.

Kesätyöntekijän muistilista

- Neuvottele palkasta

Tekniikan alan työtehtävissä voit hyödyntää TEKin palkkasuosituksia kun neuvottelet palkasta. Taulukko perustuu todellisiin opiskelijoiden ilmoittamiin palkkalukemiin, ja toimii erinomaisena lähtökohtana palkkaneuvottelussa. Kysy myös kokemuksia tutuilta jotka ovat olleet samalla työnantajilla, voi olla että joissakin firmoissa voit saada reilusti enemmänkin.

tek.fi/palkkasuositus

Hox: Joillakin aloilla (Yliopisto, Tietotekniikan palveluala) käytetään Työehtosopimukseen kirjattuja palkkataulukkoja, joihin kannattaa myös tutustua. Sovellettava TES käy ilmi työsopimuksesta.

- Tarkistuta sopimuksesi TEKin lakimiehellä.

Tee työsopimus kirjallisesti, ja lue se läpi ennen allekirjoittamista - sinulla on siihen oikeus. Kaikilla TEKin jäsenillä - myös opiskelijoilla - on mahdollisuus hyödyntää liiton lakipalveluja sopimuksensa tarkistukseen. Vaikka itsellesi kelpaisi hyvin sopimuksessa mainitut ehdot, kannattaa sopimus aina käyttää ammattilaisen syynissä. Saat melko syvällisen analyysin sopimuksestasi yleensä 1-2 arkipäivässä.

tek.fi/tyosopimus

- Liity IAET-kassaan

Liittymällä IAET-kassaan heti työsuhteen alusta alat välittömästi kerryttää työssäoloviikkoja. Mikäli valmistuessasi jäät työttömäksi, takaa kassa sinulle ansiosidonnaisen työttömyysrahan, joka on huomattavasti suurempi kuin KE-LAn peruspäiväraha - edellyttäen, että olet kerryttänyt 26 työssäoloviikkoa opiskeluaikanas. Hintaa tälle kertyy vaivaiset 75 euroa vuonna 2019.

Ohje: Liity kassan jäseneksi ilmoittamalla asiasta osoitteeseen jasenrekisteri@tek.fi. Lisää viestiin syntymäaikasi ja työsuhdetietosi.

- Pyydä työtodistus

Kesätyön päättyessä, sinulla on oikeus saada kirjallinen työtodistus. Siihen kirjataan työsuhteen kesto ja työtehtävät, sekä pyynnöstäsi arvio työtaidoistasi ja työsuhteen päättymisen syy. Työtodistus on hyvä pitää tallessa seuraavaa työnhakua varten.

Jos ei vielä tälle kesää ole töitä löytynyt, ei syytä huoleen. Opiskella voi - itsekin tein näin kaksi ensimmäistä kesää yliopistolla. Moni paikka ottaa vielä hakemuksiakin vastaan, ja parhaat työnhakuvinkit löydät osoitteesta tektyo-kirja.fi

Hyvää Wappua ja tulevaa kesää itse kullekin!

Tykki

uula.ranta@tek.fi
040 672 6708 (saa soittaakin!)
@Runtu @ Telegram

FONUM

Säästä Teekkaritarralla!

MALLASKELLARI
OULU

Katso uusimmat teekkaritarrat
edut OTY:n verkkosivuilta!

UNDER CONSTRUCTION

Pilailu Puoti
Piloilla jo vuodesta 1969

Teekkarit, muistakaa käyttää Teekkaritarraetuja! Opiskelija- tai muuhun sopivaan korttiin lisättävää Teekkaritarraa oma-aloitteisesti näyttämällä saa opiskelija-alennuksista eriäviä alennuksia monesta liikkeestä ympäri Oulua.

Tarkemmat ja tärkeimmät lisätiedot Teekkaritarraeduista löytyvät OTY:n verkkosivuilta jäsenoiminta-osiosta osoitteessa:

www.oty.fi/cms/index.php/fi/jaesentoiminta/teekkaritarraedut

Risotosta on moneksi

Kirjoitus ja kuvat: Tapio Immonen

Risotto on italialainen ruokalaji, joka sopii niin alku- tai pääruoaksi sekä pääruoan lisukkeeksi, ja jonka hienon pehmeä – mutta silti napakka suutuntuma syntyy sen omintakeisesta valmistusmenetelmästä. Risotonteossa tärkeää on oikeanlainen, korkean amylopektiini*-pitoisuuden omaava riisilajike. Suomessa tähän tarkoitukseen myydään erityisesti italialaista Arborio-riisiä, mutta myös muita lajikkeita voi lähikaupasta löytää.

Pelkkä oikeanlainen riisi ei kuitenkaan ole oikotie onneen, vaan tämä ruoka vaatii tekijältään jatkuvaa huomiota. Kypsennyksen aikana nestettä lisätään vähitellen, jolloin riisi ei pääse imemään liikaa kosteutta, kypsyy hitaasti ja sen ydin pysyy napakkana. Risottoa täytyy myös hämmentää koko sen kypsennyksen ajan, jolloin riisiin pehmenneestä pintakerroksesta hioutuu tärkkelystä. Tämä tärkkelys on olennainen osa risoton koostumuksessa, sillä se suurustaa jyvien ulkopuolelle jäävän nesteen.

Risoton keittäminen on yksinkertaista; jyviä kuullotetaan kevyesti pannulla voissa tai öljyssä, lisätään mausteet sekä kuumaa nestettä pienissä erissä (jyvät juuri ja juuri peittäen), koko ajan hämmentäen – kunnes jyvät ovat niin kutsusti *al dente*. Kypsennyksen aikana tai sen jälkeen jyvien joukkoon voidaan lisätä kaveriksi esimerkiksi juustoa (parmesaani on omiaan tähän), kasviksia, lihaa – oikeastaan vain mielikuvitus on rajana. Jyvien kypsennykseen käytetävästä nesteestä merkittävä osa haihtuu pois, joten risotosta voidaan saada hyvin maukasta käyttämällä nesteenä esimerkiksi vihannesmehua, lientä tai viiniä.

Sienirisotto (neljälle) ~60-80 min

3 dl spelttihelmiä
2 dl valko- tai madeiraviiniä
5 dl lientä (1 kana- tai kasvisliemi-kuutio)
1 keltasipuli
2 kynttä valkosipulia
250 g herkkusieniä
100 g siitakesieniä
50 g parmesania
voita
suolaa
mustapippuria
persiljaa
vettä tarpeen mukaan

Risoton voi valmistaa myös etukäteen – tällöin kypsentyminen pitää lopettaa hieman ennen kuin jyvät ovat kypsiä. Risoton jäähtyessä osa tärkkelyksestä uudelleenjärjestyy entistä kestävämpään muotoon, jolloin suutuntumasta saadaan entistä napakampi. Ennen tarjoilua tarvitsee vain lämmittää ja lisätä lientä kunnes risotto on riittävän kypsiä.

Risottoa tehdessä voi ruveta myös kerettiläiseksi ja tehdä sen jostain muusta viljasta kuin riisistä – tässä voikin taas päästää luovuutensa valloilleen. Oheisessa sienirisotossa käytetään spelttiä, sillä paahdettuna sen pähkinäinen maku sopii oikein hyvin yhteen sienten ja juuston kanssa.

*toinen tärkkelyksen komponenteista, liukenee veteen heikommin kuin amyloosi

Pilko sienet pieneksi ja rus-kista ne, siirrä sivuun. Paahda jyvät voissa, lisää pilkotut sipulit, aloita keittäminen valko-viinillä, lisää sienet, jatka keittä-mistä liemellä ja lisää tarpeen vaatiessa vielä vettä. Riso-ton ollessa lähes kypsiä, lisää juusto, mausta suolalla ja pip-purilla. Tarjoa persiljalla koristel-tuna esimerkiksi kanan kanssa.

Hyvän mielen hallitus

OTY hallitus 2019:n haastattelu

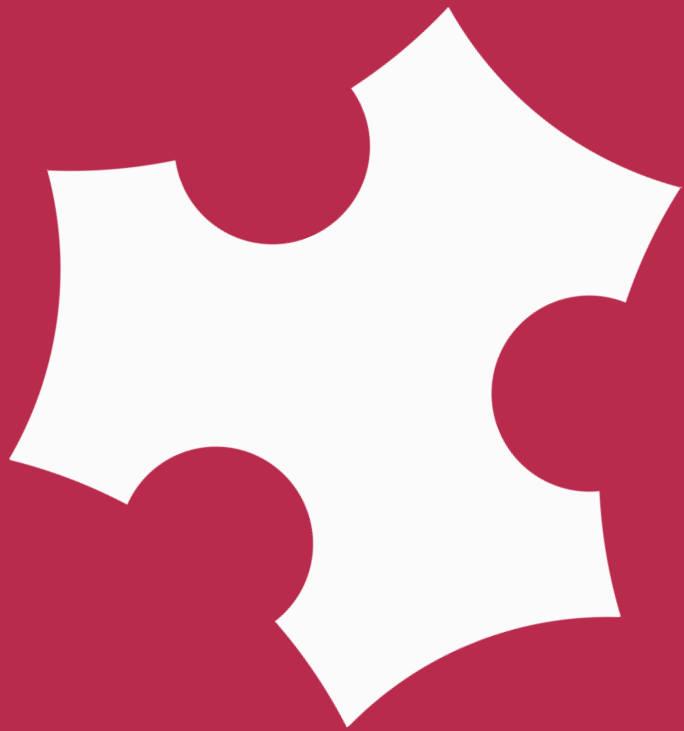
Toimittajat:

Tatu Lappalainen

Vilho Tikkanen

Niklas Riikonen

Julius Kittilä

Puheenjohtaja

Nimi: Petteri Hollanti

Solmujen määrä: 4

Kilta: PROSE

Hyvän mielen hallituksen puheenjohtaja itse saa hyvän mielen ruoasta, oluesta, säästä ja seurasta, ainakin näin oli asian laita haastatteluhetkellä. Hyvää mieltä Petterissä herättää myös Reetan hokema. Väistämättä hyvän mielen hallituksen puheenjohtajalle tulee joskus ns. suru puseroon eli paha mieli. Pahan mielen aiheuttajia haastateltavalla ovat muun muassa, se fakta, kun edellä mainitut hyvän mielen lähteet loppuvat ja se kun ei vaan enää yksinkertaisesti ole hyvä mieli. Kiperään kysymykseen: ”mistä pahasta tulee hyvä mieli?” tuoreen puheenjohtajan tyhjentävä vastaus kuului: ”tulee vaan

sellasta mieleen mitä tähän ei laiteta”. Jatkokysymyksille ei siis ollut tarvetta. Vapaa-ajallaan Petteri nauttii kitaran näppäilystä, erinäisten elintarvikehyödykkeiden valmistamisesta maukkaiksi aterioiksi ja tietokoneella pelailusta. Innostuupa hän silloin tällöin jopa nappamaan kirjan käteensä aivan lukutarkoituksissa.

Loimme Petterille ratkaistavaksi täysin hypoteettisen ’hallitus ei hoida hommiaan’ -skenaarion Petterin ratkaistavaksi. Petteri vastasi lusmuileville hyvän mielen hallituslaisille luomalla itselleen pahan mielen, mikä varmasti kavahduttaa muuten erityisen hilpeitä hallituslaisia ja laittaa hallituksen rattaat jälleen pyörimään. Piiskaamaan Petteri ei kuitenkaan aio ryhtyä hallituslaisiaan, sillä se ei sovi hyvän mielen hallituksen toimintatapoihin. ”Vaikka kyllähän siitä saattaa jollekin tulla myös hyvä mieli” tuumaa Petteri pohtivan näköisenä.

Petterin taiteellinen näkemys OTY:n puheenjohtajan pestistä.

Sihteeri

Nimi: Elena Männikkö

Solmujen määrä: 3

Kilta: PROSE

Hyvän mielen hallituksen sihteerin Elena Männikön mielestä hyvä mieli piilee säästä riippuen kylmässä tai kuumassa peitossa. Mikäs sen mukavampaa kuin nukkua makeasti optimilämpötilassa. Asioita, jotka saavat taas Elenan tuntemaan suurta inhoa ovat oksennus ja märissä kengissä hyisessä vedessä vellovat sukat kylmänä loska- ja räntäsäisenä päivänä. Hyvältä tuntuvia pahoja asioita hyvän mielen sihteerillä löytyy lähinnä kulinarisesta maailmasta: sinappi ja inkivääri (varsinkin jälkimmäinen aines) ovat allekirjoittaneenkin mielestä pahalta tuntuvia hyviä ja hyvältä tuntuvia pahoja.

Sihteerin pestissä taas pahaa ei löydy pestissä lainkaan, mutta sellaisia asioita joita sihteerin pestinsä aikana Elena mainitsee tuntuneen pahalta ovat ”tietäjät tietää, rotat ja toukat”.

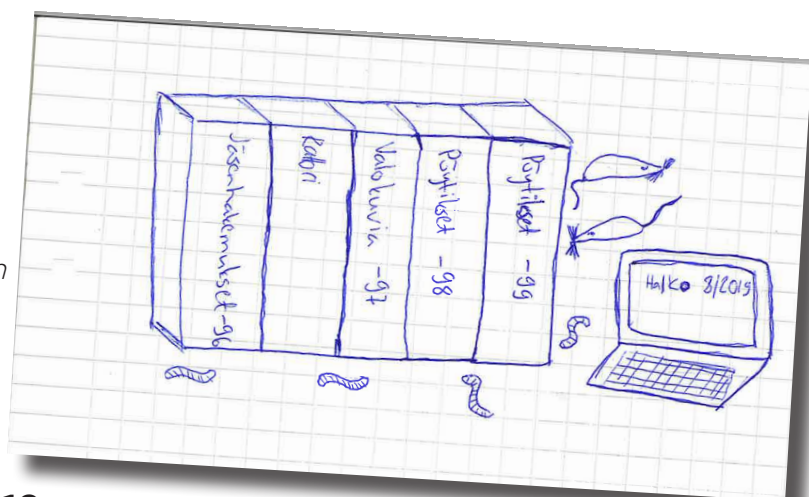
Mielijuomanaan Elena pitää erityisesti vedestä. Vesi on aina yhtä hyvän maakuinen ja raikas juomavaihtoehto. Jaloviinaa ei silti hyvän mielen sihteerimme kaihda, mutta tähdellisen ja oranssin nesteen mielekkyys riippuu paljon hänen mukaansa oikeasta lantringista.

Mielipuuhesta kysyttäessä Elena ei pahemmin erittele erilaisia touhuja ja harrastuksia, vaan sanoo suoraan mielipuuheksa olevan yksinkertaisesti tehdä sitä, mitä milläkin hetkellä huvittaa. Tähän toteamukseen samaistuu hyvin, mitäpä sitä hiuksia halkomaan.

Terveisenään hyvän mielen sihteeri Elena lähettää koko lukijakunnalle toimitusta kantautuvan maksamattoman mainoksen:

”Tulkaa ostamaan historiikki OTY:n päivystyksestä!!!”

Elenan taiteellinen näkemys OTY:n sihteerin pestistä.

Taloudenhoitaja

Nimi: Anni Karjalainen

Solmujen määrä: 4

Kilta: YMP

Hyvän mielen hallituksen rahastonhoitaja, Anni Karjalainen, saa hyvän mielen ja dopamiiniannoksensa muun muassa hyvästä ruoasta, järjestöhommista, mukavista ihmisistä ja hyvistä yöunista, joita ainakaan allekirjoittanut ei ole vähään aikaan nähnyt. Vastakohtaisesti Annin kurtistavat ilkeät ihmiset, huonot yöunet ja liian pienet jälkiruoat. Tuore rahastonhoitajamme on myös vakaasti sitä mieltä, että sana 'ruoat' kirjoitetaan nimenomaan 'ruoat' eikä esimerkiksi 'ruuat' tai 'paraskevidekatriaphobia'. Paha asia, josta hyvän mielen rahastonhoitaja saa osan dopamiiniannoksestaan, on kun ilkeät ihmiset kohtaavat karman. Järjestötoiminnan ulkopuolella Annin mielipuuhaa on esimerkiksi ruoanlaitto ja syöminen, jotka ovatkin mukavasti käsi kädessä kulkevia harrastuksia. Rahastonhoitajamme voi vapaa-ajalla bongata myös muun muassa urheilemasta tai nukkumasta. Pupuja silittelemästä Anniä tuskin löytää, sillä ne eivät ole hänen lempieläimiään. Pupuissa ei kuitenkaan Annin mukaan ole mitään vikaa, mutta maailmassa on paljon kivempiäkin eläimiä. Kuten esimerkiksi hevoset. Ponileikkikin on rahastonhoitajan mieleen, mutta "liika on liikaa", mitä se sitten ikinä tarkoittaneenkaan. Mielijuomia rahikselta löytyy paljon, mutta mieluisimpana niistä haastattelun aikana Annilla nousi mieleen vesi. Veden lisäksi Anni nauttii myös, kylläkin tilanteesta riippuen, Jaloviinasta. Rahastonhoitajamme mukaan OTYn tärkeimpiä hankintoja olisivat tällä hetkellä joku palkattu henkilö konmarittamaan ja siivoamaan OTYn toimisto sekä raha. Anni ilmoittaa hyvän mielen näkyvän myös hyvän mielen hallituksen pankkitileillä, ainakin vielä toistaiseksi, joten kyseiset hankinnat saattavatkin olla jo aivan lähitulevaisuutta. Ellei haastattelija ymmärtänyt 'pankkitilien hyvää mieltä' aivan väärin. Kaiken muun porinan ohella, hyvän mielen kirstunvartijamme lipsautti haastattelun aikana OTYn mahdollisesti kätkeneen jaloviinapullot isännän kaappiin, vaikka yrittikin aluksi kieltää niiden olemassaolon. Toivoa siis on. Hyvän mielen Annimme lähettää seuraavanlaisia terveisiä: "Terppoja kaikille ihanille ja Wappu tulee!"

Terppojen luonteesta huolimatta, Hannele ei saa terveisiä.

*Annin taiteellinen näkemys
OTY:n taloudenhoitajan pestistä.*

Kulttuurisika

Nimi: Heikki "windance" Kaarlela
Solmujen määrä: n
Kilta: OTIT

Hyvän mielen hallituksen hilpeä kulttuurisika Heikki toteaa hyvän mielen tulevan muiden ilahduttamisesta ja siitä, että kokee olevansa lähellä muita. Teekkarikulttuurin tekeminen ja toteuttaminen yhdessä muiden kanssa on kulttuurisiallemme aina hyväntuulista touhua. Vastakohtana paha mieli Heikille tulee siitä, kun ei saa tehtyä niin paljon kuin haluaisi tehdä, ja yhtä lailla siitäkin, kun muut eivät saa tehtyä niin paljon kuin haluaisivat. Se kun jumittaa ja aika ei riitä tai on monta rautaa tulella turhauttaa itse kutakin. Kulttuurisiallemme kysyttäessä pahasta, josta tulee hyvä mieli, on vastauksena alkoholi.

Alkoholikin on kuitenkin Heikin mukaan paha, jota hän ei itse suosittele. Mielijuomaksi hyvän mielen sikamme mieltää ennemminkin kaikki "sokerilitkut". Jaloviina on Heikille erittäin tähdellinen juoma, mutta tähdistä ei hän pidä liian suurta numeroa.

Mielipuuhanahan Heikki pitää ihan rauhassa muiden kanssa olemisesta. Yhdessä on kiva laulaakin, ja vaikka Teekkari laulaakin monesti mieluummin kuin hyvin, ei se Heikin mukaan ole silti pakko jos ei taho, mutta suositeltavaa. Paras sitsilaulu tuoreen kulttuurisian mielestä on Wanha peltikatto, ja jos sitsejä ei lasketa niin Let it go on paras.

Tempauksista hän pitää myös, niiden olemus kulttuurisiallemme kiteytyy seuraavaan lauseeseen: "loistavaa kulttuuria, näytetään ulos hyviä juttuja Teekkareista ja ilahdutetaan ihmisiä". Ja mikäs muukaan toteuttaisi kulttuurisian pestin tarkoitusta paremmin. Ponileikistä kysyttäessä Heikki tuumii letkeästi ja kursailematta, että "kivaahan se on leikkiä!"

Omina terveisinään hyvän mielen Heikkimme sanoo seuraavaa:
"Sinulle söpölle lukijalle: olet ihana!"

*Heikin taiteellinen näkemys
OTY:n kulttuurisian pestistä.*

KOPO-vastaava

Nimi: Reetta Lehtiranta

Solmujen määrä: n

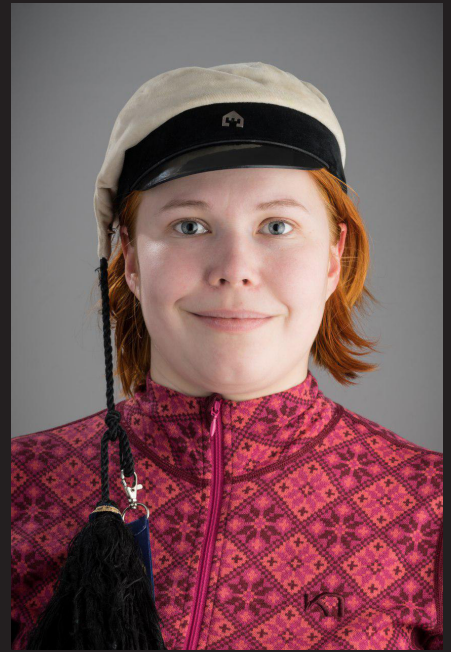
Kilta: ARK

Hyvän mielen hallituksen opintovastaavalla, Reetta Lehtirannalla, on useimmiten hyvä mieli. Häntä piristämään ei vaadita paljoa, sillä jo esimerkiksi aivastava ihminen ohijavassa bussissa, tasan 1kg bataatti ja tietyt kellonajat, kuten 12:12, riittävät kohottamaan Reetan mieltä ja aktivoimaan hänen aivojensa mielihyvakeskuksen. Reetan mielipahakeskus taas aktivoituu esimerkiksi opintovastaavamme havaitessa kiusaamista, etenkin aikuisten kesken, tai jonkun käydessä Reetan koiran kimppuun. Täytyy kyllä olla melkoinen susien kasvatti, mikäli vielä aikuisiälläkin hakee ylemmyyttä alistamalla muita ja hyökkäilee koirien kimppuun. Tai sitten varmaan riittää, että on ihan vaan susi. Joka tapauksessa, palataan Reettaan. Reetan pahana mielihyvän aktivoijana toimivat suomalaiset tosi-TV-ohjelmat, kuten 'Sinkkulaiva'. Niitä katsellessaan opintovastaavallemme tulee fiksu olo.

Vapaalla Reetta viettäisi mielellään aikaa partiotoiminnassa tai lumilautailun, mutta ei ole kyseisten puuhien pariin kuitenkaan pitkään aikaan päässyt. Vaikkei opintovastaavamme mieliharrastustensa pariin pääsekään, ei hän vapaa-ajallaan suinkaan pakota ponileikkiä, vaan tappaa aikaansa mielellään diplomityönsä kimpussa, konserteissa, television äärellä sekä mielikoiransa kanssa leikkien. Reetan mielikoira on nimeltään lines, rodultaan bostonin terrieri, iältään 8v ja mieltymyksiltään pallon perään, muttei niinkään pienten lasten. Mielipuuhiin ja mielikoiran lisäksi opintovastaavalta löytyy erittäin yksityiskohdainen mielijuoma: alkoholiton minttukaakao, jossa on paljon kermavaahtoa ja vaahtokarkkeja, hiukan kanelia, tehtynä täysmaitoon ja käyttäen oikeaa suklaata. Jaloviinastakin Reetta pitää, muttei kuitenkaan muista minkä tähden.

Opintovastaavamme preppauksien järjestämisen ja palautteiden käsittelyn ohella leikittää OTYn hallitusta- Joidenkin lähteiden mukaan häntä pidetäänkin hyvän mielen hallituksen hyvän mielen lähteenä. Hyvää mieltä Reetta levittää mielellään hyvän mielen ponileikillä. Hyvän mielen opintovastaavamme lupaakin opettaa Wappuna 'räppiponi-leikin', mikäli porukkaa löytyy tarpeeksi. Se, onko tämä uhkaus, riippuu aivan sinusta, hyvä Lukija. Hyvän mielen terveiset hyvän mielen Reetalta kuuluvat seuraavasti:

"En tiedä aivan kaikkea, alkaen tenttiarkistosta, mutta tehdään parhaamme ja pidetään hyvä vuosi!"

Reetan taiteellinen näkemys OTY:n KOPO-vastaavan pestistä.

Suhdevastaava

Nimi: Aleks Harlin

Solmujen määrä: 3

Kilta: PROSE

1,03%

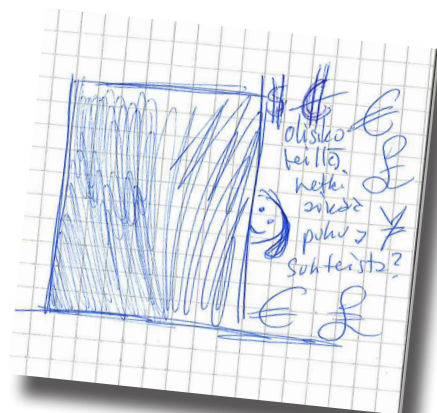
Jo aiemmin samaa pestiä hoidellut hyvän mielen hallituksen suhdevastaava tuumii hyvästä mielestä, että sellainen tulee onnistumisista, erityisesti yhteisistä sellaisista. Yhteiset onnistumiset ja win-win-tilanteet ovatkin yrityssuhteiden vaalimisessa tärkeitä asioita. Eikä hyvää mieltä ennen omaa henkilökohtaista huoltoa - paha mieltä Harlin potee silloin kun on nälkä, tai silloin kun ei saa nukkua aamulla riittävän pitkään. Kuka pas sitä jaksaisikaan tyhjin vatsoin tai unenpöpperössä soitella yritysten PR-jampoille saatikka pitää Aleksinkin kasvoilla usein nä-

kyvää muikeaa hymyä. Paha asia, josta Aleksille tulee hyvä mieli on se, kun kaverilla on huono olla ja voi lohduttaa kaveria. Sekin paha siis loppujen lopuksi paremmalta kantilta katsottuna. Hyvistä suhteista kysyttäessä puolestaan suhdevastaava joutuukin tuumimaan hieman, mutta vastaus löytyy: "kaikki on suhteellista?...kaikki on yhtä tärkeää!" Siinäpä se.

Jaloviinasta hyvän mielen suhdevastaavalla on ytimekäs vastaus: "parasta!1". Mielijuominaan Harlin kuitenkin pitää olutta ja GT:tä. Olut ihan kaikkine muotoineen on hänestä hyvää, mutta kesäisin eritoten *sourit* ja *gomet*, talvisin puolestaan täyteläisemmät ja vahvasti humaloidut oluet ovat lemppareita. Mieli-puuhaa Aleksille on sosiaalinen kanssakäyminen monien ihmisten kanssa mikä onkin hänen pestinsä kannalta olennaisen hyvä asia, mutta Aleksista ei silti ole hyvä unohtaa kuitenkaan itseksensä oloa tasapainoksi. Kaikki kohtuudessa. Hyvän mielen hallituksen suhteet ovat suhdevastaavan mielestä mahtavat, ja suurin sanoin siellä on "hyvä henki, uskaltaa puhua eikä ole ollut turhaa paskaa". Ponileikistä kysyttäessä vastaus on tosin kryptisempi: "Naks, naks... jätetään siihen. Ähh, puhh."

Terveisensä hyvän mielen Aleksimme haluaa lähettää "äitille ja isille, tuottajalle, levy-yhtiön jäbille, kaikille äänestäneille sekä muille keravalaisille".

*Aleksin taiteellinen näkemys
OTY:n suhdevastaavan pestistä.*

Isäntä

Nimi: Erno "Urnu" Oikarinen

Solmujen määrä: 2

Kilta: YMP

Unituoreelle hyvän mielen isännälle, Erno "Urnu" Oikariselle, hyvä mieli tarkoittaa monen asian summaa. Etenkin muiden kanssa yhdessä tekeminen, pieni hiprakka ja ne illat, jolloin ihmiset ovat nätisti rakkaalla Talollamme nostavat isäntämme suupieliä ja lämmittävät sydäntä. Oikein sopivia piirteitä isännälle. Vastaavasti Ernon suupieliä potentiaalienergia ja sydämen lämpöenergia vähenevät tilanteissa, joissa joutuu pelamaan Counter-Strikea, hoitamaan aiemmin hoitamattomia hommia kiireellä, olemaan ilman kavereiden kultaista apua tai tuijottelemaan ennen niin täysiä, mutta nyt tyhjyyttä kolisevia oluttölkkejä. Ne pahat, joista Erno saa hyvän mielen ovat Jaloviina sekä väkivalta sopivissa tilanteissa. Kukin voikoon itse päätellä mihin tilanteisiin väkivalta sopii.

Hyvän mielen isännän mietteet ruskeasta kullasta, eli Jaloviinasta kuuluivat: "pari vuotta sitten oli vielä pahaa, ja ei se vielä kukaan niin hyvää ole... Polttaa..." Mielijuomakseen Erno paljastikin Pepsin, mutta sen laajentavien ominaisuuksien vuoksi valitsee kuitenkin Pepsi Maxin. Opiskelun ja vastuuhommien ohella isäntämme puuhailee mielellään kuntosalilla, kiipeilyseinillä sekä Tuukka Virtaperkon, aikamme ehdottoman huippuneron, sarjakuvien parissa. Muita mielipuuhiä Ernolla on lauta- ja videopelailu sekä yleinen esailu Talolla. Silloin kun juhlakansa ei osaa käyttäytyä kivasti Teekkaritalolla, aiheutuu hyvän mielen isännälle pettynyt mieli ja hänessä herää isännällinen "ootin teiltä parempaa" -tunne sekä halu nukkumaan. Erno kuitenkin ilmoittaa, että tänä vuonna Talolla ollaan oltu nätisti. Hyvä me. Kysyttäessä emännästä, isäntä tuumaa tykkäävänsä karvasta. Karvas taas kuulemma sopii hänen mielestään joidenkin juomien kanssa.

Erno lupaa Wapun tulevan tänäkin vuonna, mikä on erittäin huojentava tieto. Isäntä itse lähtee Wappuun luottavaisin mielin ja vahva luotto häneltä löytyy itseensä, emäntäänsä sekä emäntään. Lisäksi kuulemma on hyvät bileet tulossa ja Pekka Puodalta on pyydetty hyviä kelejä Wappua varten. Ripaska ei aivan vielä lähde isännältä, mutta uittopäivänä ehkä. Silloin lähtee. Vaikka isännän ripaskaa ei päästäisikään ennen Waattoa seuraamaan, niin Erno lupaa koko Wapun kuitenkin menevän kyykyssä.

Terveisiksi hyvän mielen isäntämme toivottaa kaikille hyvää Wappumieltä!

Urnun taiteellinen näkemys OTY:n isännän pestistä.

Fuksiohjaaja

Nimi: Nita Lindfelt

Solmujen määrä: 2

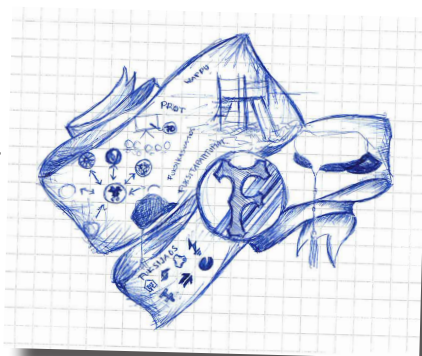
Kilta: ARK

Hyvän mielen fuksiohjaaja, Nita Lindfelt, saa hyvän mielen itselleen muun muassa hyvän mielen hallituksen kanssa hengailemisesta, fuksien hyvinvoinnista, fuksijaoksesta sekä onnistumisista, niin omien kuin muidenkin. Nita toteaa, että myös valmistuva kandi toisi hymynkareen hänen huulilleen. Hymynkareen fuksiohjaajan huulilta taas poistaa se, kun kurssien sisältö ei toimi esimerkiksi aikataulutuksellisesti. Myös itselle ja muille sattuvat onnettomuudet laskevat Nitän hyvää mieltä. Haastattelu hetkellä fuksiohjaajallemme on kuitenkin ihan hyvä mieli, vaikka tekemättömät asiat vähän vaivaavatkin.

Salaiseksi paheekseen Nita paljastaa jenkkipolitiikkaa käsittelevät huonot meemit. Niistä hänelle tulee hyvä mieli.

Mielipuuhaukseen fuksipuuhiin ohella hyvän mielen fuksiohjaaja, ilmoittaa ensimmäiseksi 'monien tuntien prokrastoinnin'. Hieno esimerkki Nitän sarkastisesta huumorintajusta. Todellisuudessa hän mielipuuhailee harrastuksiaan, joita ovat acrojooga sekä tankotanssi. Vapaa-ajallaan Nita myös kerää mielellään turhaa DIY-tietoa. Mielijuomanaan ohjaajamme nauttii mielellään Nokian panimon ginger beeriä (toimituksen huomautus: erinomainen valinta) sekä minttu-kaakaota. Kookospähkinöitä Nita pitää hankalina ja tekniikkaa vaativina, mutta palkitsevina. Nitän mukaan "väkivalta auttaa aina (kookospähkinöiden kanssa)". Fuksiohjaajan hommiin Nita on lähtenyt kiinnostuksen ja intesiivisen kähminän myötä. Kaipuu fuksijaokseen syntyi jo Nitän PRO-vuonna ja fuksiasiat ovatkin olleet lähellä hänen sydäntään siitä lähtien. Fuksiohjaajamme on erinomaisesti saanut levitettyä 'hyvän mielen -sanomaa' nykyiseen fuksijaokseen, jossa onkin "hyvä meininki ja yhteishenki". Wappua ja etenkin uittoja fuksiohjaaja odottaa innolla. "Mukava seurata fuksiwappua", toteaa Nita. Eryityisesti hyvän mielen fuksiohjaaja pitää fuksiuittojen symboliikasta; siten kuinka "fukseus hukkuu ja viime vuoden ohjaaja näyttää mallia". Nita kertoo pulahtavansa innolla uudestaan ensi vuonna Laanaojan ravinnerikkaaseen veteen.

*Nitän taiteellinen näkemys
OTY:n fuksiohjaajan pestistä.*

Tiedotusvastaava

Nimi: Julius ”7eemu” Kittilä

Solmujen määrä: 1

Kilta: PROSE

Heti haastattelun aluksi hyvän mielen tiedotusvastaava Julius ”7eemu” Kittilä paljastaa, ettei hänelle tule hyvä mieli ponileikistä. Shokeeraavaa. Hänelle tulee kuitenkin hyvä mieli siitä, kun hommat tehdään ajallaan (heh, hupsista ”:D”). Hän uskoo myös, että sellaisesta tulisi hyvä mieli, ettei hommaa olisi liikaa, vaan sopivasti, mutta tästä hänellä ei ole omakohtaista kokemusta. Pahan mielen 7eemulle taas aiheuttaa se, kun hommat ei onnistu. Tiedotusvastaavan mukaan pahan mielen saa helposti lähtemään lapsesta hakkaamalla ja lapsesta Pieksämäellä. Juliuksen hyvän mielen pahaa on se, kun päästää pahasta. Kukin tulkitkoon itse. Mielijuomakseen tieva ilmoittaa juoman nimeltä Sparta sen mieltä koskettaviin vaikutuksiin vedoten. Spartan vaikutuksiin nieltynä kuuluu aivojen ulkoistuminen kallosta ja mielen tainnoksiin vaipuminen. Jullen mielipuuhiin Spartan juominen ei kuitenkaan kuulu, mikä on ihan ymmärrettävää. Tiedotusvastaava kuitenkin mielellään töhertelee ja vääntää puujalkavitsejä. Kysyttäessä ”tekeekö mieli?”, Juliuksen vastaus kuului: ”mieleni minun tekevi, aivoni ajattelevi”. Kryptistä.

Toimittajien myöhässä palautetut jutut (heh ”:D”) aiheuttavat 7eemulla mielen, jota hän kuvailee ’pimiäksi kuin kaamos pohjoisen’. 7eemu on kuitenkin varautunut toimittajien ylenpalttiseen laiskuuteen, ja kertookin valjastavansa tarvittaessa virtuaalisen ja sähkömagneettisen takamuksellepotkimislaitteensa, josta allekirjoittanutkin on saanut osansa. Tiedotusvastaava lupaa, toimittajien potkimisen lisäksi, laittavansa viime vuonna mainetta niittäneitä kiltapalloja tämänkin julkaisun sivuille. Varsinainen ilouutinen!

Mielikanavakseen 7eemu ilmoittaa Saimaan kanavan, vaikka käyttääkin mieluiten tiedotuskanavanaan ’OTY tiedotusta’. Tiedotusvastaavan mielimeemit taas ovat ”kaikki ne hyvät, ja kosteat”. Juliuksen mielipide ruskeaan kultaan, eli Jaloviinaan on erittäin yksiselitteinen. Jaloviina on hyvää. Terveisiä 7eemumme lähettää kummikillalleen, Koneinsinöörikillalle (se Oululainen): ”Rakas kummikilta, terveisiä teille ja kaikille Santereille: muistakaa pukea housut jalkaan!”

Mielikanavakseen 7eemu ilmoittaa Saimaan kanavan, vaikka käyttääkin mieluiten tiedotuskanavanaan ’OTY tiedotusta’. Tiedotusvastaavan mielimeemit taas ovat ”kaikki ne hyvät, ja kosteat”. Juliuksen mielipide ruskeaan kultaan, eli Jaloviinaan on erittäin yksiselitteinen. Jaloviina on hyvää.

Terveisiä 7eemumme lähettää kummikillalleen, Koneinsinöörikillalle (se Oululainen):

”Rakas kummikilta, terveisiä teille ja kaikille Santereille: muistakaa pukea housut jalkaan!”

7eemun taiteellinen näkemys
OTY:n tiedotusvastaavan pestistä.

Teksuutimet 1/2019 | 23

Jarrun Jupinat

Kirjoittanut Eero Huhtelin

Kirjoittaja oli Kulttuurisika vuosimallia 2016, sekä Teekkarikilloista mustimman hallituksessa vuosina 2014-2015, sekä muitakin pestejä aktiiviaikoinaan hoidellut ikiTeekkari. Jupinat edustavat kirjoittajan henkilökohtaisia näkemyksiä, joten suolaa on hyvä olla muutama rekkakuormallinen lukiessa, ihan vaan kaiken varalta.

Perinteiden Uudistamisesta

Jokaisen hallitusvuoden alkupuolella joukko tuttuja lausahduksia, kuten ”Sil-loin kun me oltiin hallituksessa”, ”Ennen oli kunnolista”, ”Kaikki pilalla”, ”Hal-litus vaihtoon” ja ”Missä perinteet?”. Yleensä kyseiset lausahdukset ovat toki huumorimielessä heitettyjä, mutta toisinaan niissä on myös hieman totuutta mukana. Tasaisin väliajoin kiltojen hallituksen kokevat ns. sukupolvenvaihdok-sia, jolloin useimmat edellisestä hallituksesta väistyvät ja uusia kasvoja tulee tilalle. Uusissa kasvoissa ei toki mitään vikaa ole, vaikkakin toisinaan kysei-sissä vaihdoissa katoaa paljon kirjoittamatonta tietoa, joka uhkaa perinteitä niin Teekkarikulttuurissa, kuin muillakin vastuualueilla. Suurin riski kyseisessä tietohäviössä on, että tapahtumat, perinteet yms. kärsivät, kun jokainen hal-litus vuorollaan keksii samaa pyörää uusiksi. Puhumattakaan ylimääräisestä stressistä ja paineesta, kun kaikki on vielä vähän outoa ja vanhat sedät ja tädit huutelee, kuinka kaikki on pilalla. Tiedon katoamisessa edeltävillä toimi-joilla on suuri vastuu opastaa seuraajiaan hommissa, mutta uutena toimijana on tärkeää myös kysyä oma-aloitteisesti askarruttavista asioista, jotta asiat tulee hoidetuiksi.

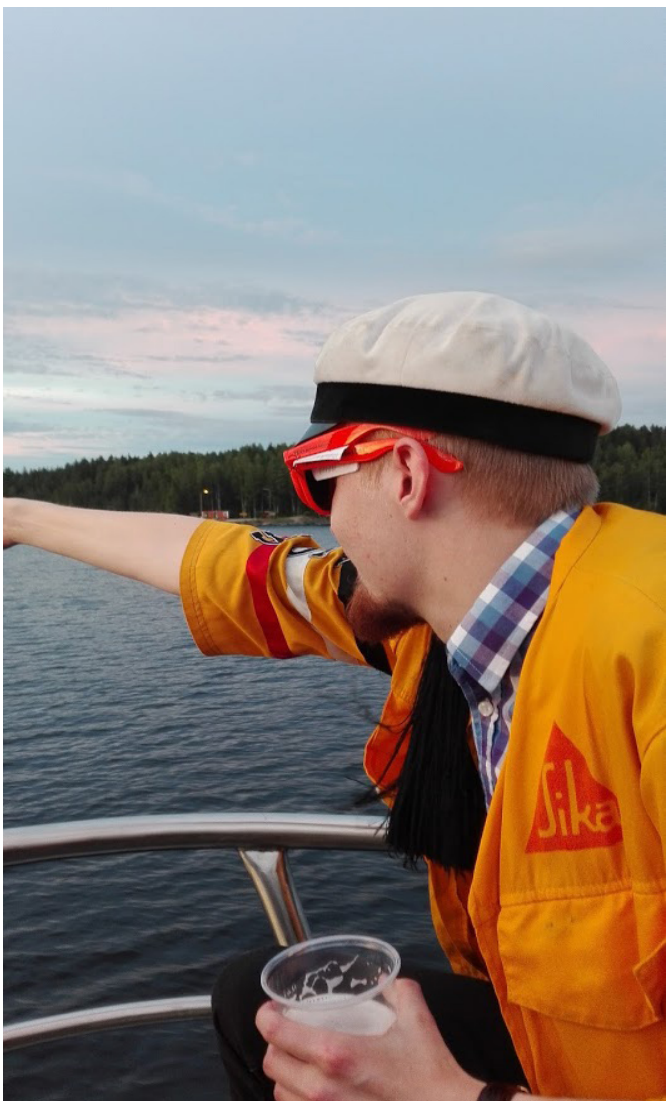
Toisinaan on kuitenkin ihan paikallaan uudistaa perinteitä, joka usein tapah-tuukin juuri uusien toimijoiden myötävaikutuksella. Yleensä joko siksi, että ei ole hajua kuinka asiat on ”perinteisesti” hoidettu, tai tuoreet silmäparit ovat onnistuneet huomaamaan epäkohtia ja koittavat parhaansa mukaan niitä korjata, tai halutaan kokeilla uutta. Hieman puidakseni edellämäinittuja todet-takoon, että ensimmäinen on osittain korjattavissa riittävällä perehdytyksellä ja toimijatestamenteilla. Toinen vaihtoehto on mielestäni ihailtavaa oma-aloit-teisuutta, ainakin osassa tapauksista. Uuden kokeileminen taas ei ole pahasta, onhan kokeilukulttuuri osa TEKinkin toimintaperiaatteita. Itse näkisin kui-tenkin tärkeänä, että hyväksi havaittuja perinteitä jatketaan, mutta tarpeen vaatiessa päivitetään paremmiksi. On kuitenkin hyvä muistaa, että ajat muut-tuvat, esimerkiksi nykyään monet haluavat myös vähemmän alkoholorien-toituneitakin tapahtumia. Tällöin on aivan perusteltua kokeilla uusia ideoita ja joidenkin tapahtumien kohdalla arvioida uusiksi onko alkoholin tarve olla kes-kiössä, vaikkei täysin hollitonta lähdeittäisikään vetämään. En myöskään näe tarpeelliseksi heittää hyväksi havaittuja perinteitä romukoppaan ihan vain,

jotta voidaan muuttaa asioita muuttamisen ilosta. Uusia perinteitä voi ja on hyväkin luoda, mutta kaikkea vanhaa ei sen vuoksi tarvi hylätä.

Toisinaan kuitenkin tulee eteen tilanteita, joissa joitain perinteitä ryhdytään määrätietoisesti päivittämään syystä tahi toisesta. Kaksi hyvää esimerkkiä viimevuosilta ovat Hymnin ja Lakkilupa-anomuksen ohjeiden päivittämiset. Ensimmäisestä toki osa vanhaa kaartia on edelleen katkera, koska vanhaa ja perinteistä laulua mentiin sorkkimaan, mutta objektiivisesti katsottuna uudistettu säkeistö on parempi ja tuo Hymnille enemmän arvokkuutta, joka sille eittämättä kuuluu. Toki monelle on jäänyt kuva, että Hymniä muutettiin pelkätään kohun seurauksena, mutta myrskyn silmässä ollessa huomattiin, että halua muuttaa Hymniä oli ollut jo kauemmin jäsenistön keskuudessa ja Teekkarivaliokunta oli jo aiemmin antanut suosituksensa muutoksiin. Täällä Oulussa ei kuitenkaan menty aidan matalimmas-ta kohdasta ja muutettiin enemmän kuin yksi sana. Tästä inspiroituneena ilmeisesti lappeen Rannassakin päätettiin päivittää Hymniä uudestaan taannoin. Toinen oiva esimerkki on jo mainitsemani Lakkiluvan hakuohjeistus, joka vastikään sai päivityksen. Sika tiedosti ongelman, kuuli jäsenistön mielipiteitä asiasta ja päivitti ohjeistuksia vähemmän alkoholipainotteiseksi, joka on allekirjoittaneen mielestä ihan hyvä päivitys asiaan.

Loppujen lopuksi voitaneen kuitenkin todeta, että perinteet on hyvä pystyä perustelemaan, se että jokin on perinne ei itsessään tarkoita, että sen tarvii olla perinne. Kuitenkin esimerkiksi se, että jokin on hauskaa ja on siksi perinne on täysin hyväksyttävä perustelu, kuhan se hauska ei ole keneltäkään muulta pois. Aika-ajoin on hyvä silti tarkastella perinteitä ja miettiä voiko niitä esimerkiksi muuttaa paremmiksi ilman, että vaikkapa sitten perinteen hauskuus tai muu tarkoituspärsä kärsii. Perinteitä on syytä vaalia, mutta myös tarvittaessa tuulettaa.

Ennen oli kunnollista, eli miksi jarrut edelleen kitisee, vaikka koko pyörä keksittiin uusiksi

Kirjoittanut Tapani Himanka

Ennen oli kunnollista. Asiat oli paljon paremmin ennen kuin edes itse olin hallituksessa. Itse asiassa, valtaan päästyäni varmaan kylvin itsekin siemeniä monien hyvien perinteiden tuhoon omalla uudistushalullani. Onneksi ikä on tuonut viisautta ummistaa silmäni jatkuvalta pyörän uusiksikeksimiseltä, ja nykyään naureskelen partaani kun joku puhuu jostakin alle kymmenen vuotta vanhasta asiasta perinteenä.

Toissa Wapun aikaan olin haalarit päällä, hilpeän seurueen kanssa, palaamassa Rovaniemeltä Ouluun lauleskellen lauluja Laulukalusta junan ravintolavaunussa, kun noin kahdeksankymppinen herrasmies tuli utelemaan keitä olemme. Selvisi, että mies oli sähkötekniikkaa aikanaan opiskellut Oulussa, ja hän liittyi joukkoomme lauleskelemaan loppumatkan ajaksi. Onneksi Kalussa oli säilynyt kappaleita hänen opiskeluajoiltaan, vaikka se onkin paljon uudistunut tässä välissä. Kun olin mukana laulukirjan uudistukseen tähtäävässä toimikunnassa, pidimme aktiivisesti huolta siitä, ettei vahingossaakaan mitään arvokasta perinnelaulua heitetä romukoppaan, vaikka se ei juuri meille olisikaan tuttu. Tätä varten täytyi konsultoida vanhoja oululaisia Teekkarikulttuurivai-kuttajia, ja kaivelimme unholaan painuneet sävelet keinolla tai toisella, ja lauloimme kaikki läpi pariin otteeseen. Yllätyin monen vanhan kappaleen hienoudesta, vaikka en ollut niihin aikaisemmin kiinnittänyt huomiota ja maratonissa ne oli rosvolauluna juostu läpi. Laulukalun uudistuksessa yhdistettiin perinteitä ja uusia kappaleita ja siitä seurasi huomattavasti paksumpi kirjanen, kuin mitä edellinen painos oli ollut. Toivottavasti muutama tuhatta painettua kirjaa pitää laulukulttuurilla elossa edes jollain tavalla, vaikka se onkin muuten hiipumassa paikallisissa Teekkaripiireissä. Nuoriso pilalla. Eivät juo kaljaa ja laula saunassa.

Perinteet ovat nimenomaan side aikaisempien sukupolvien ja nykyisten välillä, ja niiden alkamiseen on ollut aina jokin syy. Toisiin on ollut parempi syy ja toisiin huonompi. Oli syy mikä tahansa, perinteillä on dynaamisia vaikutuksia, jotka on ymmärrettävä uudistaessaan. Lähtökohtaisesti perinteisiin ei pitäisi kajota, jos ne eivät ole haitallisia. Perinne on sitä arvokkaampi mitä vanhempi se on, ja sitä enemmän tulee käyttää harkintaa, niiden muuttamisessa, ja niiden taustat tulee kaivella perinpohjin.

Ei pidä väkisin pyrkiä tekemään uusia perinteitä. Hyväksi todetut asiat muodostuvat perinteeksi itsestään. Uusia asioita kokeillessa, tulee olla reippaasti kokeilumielellä, eikä suunnittelemassa, että näin tehdään vielä kymmenien vuosienkin päästä. Yhden kerran onnistuneesta tapahtumasta ei kannata välittömästi tehdä jokavuotista perinnettä. Uutuuden viehätyks muuttuu helposti parissa vuodessa pakkopullaksi. Niin kävi esimerkiksi Finanssin kanssa järjestetyille pool partylle (jota perinteikästä suomenkieltä arvostavana angliשמיאllergikkona sanoin biljardipuolueeksi). Uusia tapahtumia suunnitellessa nimenomaan on huomattava, että ne kilpailevat keskenään opiskelijoiden niukoista aika- ja raharesursseista. Niitä ei loihditakaan yhtäkkiä lisää niin kuin Laulukaluun sivuja.

Yksi hauska esimerkki "uusista perinteistä" on OTY:n jäseniltä. Alkuperäinen idea vuonna 2009 oli, että ei ole mitään ohjelmaa. Kerrankin saisi vain mennä talolle, ja touhuta mitä ikinä haluaakaan ilman aikatauluja ja paineita. Musiikki soi, pientä purtavaa sai tiskiltä ja laivanupotusta varten oli hankittu muutama erivärinen viinipullo pelivälineiksi, jos joitakin sellainen kiinnostaisi. Tapahtuma järjestettiin kahdesti vuodessa ja siellä oli hyvin väkeä. Ihmiset täyttivät ohjelmatyhjiön saunomalla ja pelaamalla erilaisia juomapelejä. Sen jälkeen se vakiintui kerran vuodessa järjestettäväksi. Parissa vuodessa näkemys oli muuttunut niin, että tapahtumassa pitää olla ohjelmaa, ja kehittivät hallituskisat* tapahtuman yhteyteen. Pian tapahtuma oli muuttunut sellaiseksi, että siellä käy yleisöpiikki hallituskisojen aikaan ja muuten vaihteleva määrä väkeä. Nykyään Ratikka on alkanut täyttämään hallituskisojen ohjelman aiheuttamaa juomapeli-iltatyhjiötä omalla tapahtumallaan, ja olen vastikään kuullut myös puhetta OTY:n rivijäseniltä, että olisipa kiva, kun olisi joskus Talobileet, jossa ei olisi mitään väkinäistä ohjelmaa...

Mitä hymniperinteeseen tulee, olen tyytyväinen uudistukseen. Vanha tapa* oli vaarallinen. Ei ole fiksumaa, että humalaiset Teekkarit lähtevät kiipeilemään baarien esiintymislavojen trusseihin, ja nykyiset Talon pöydätkään eivät kestä päällä seisomista.

Loppujen lopuksi voitaneen kuitenkin todeta, että perinteiden uudistukset on hyvä pystyä perustelemaan. Se että perinne ei omasta mielestä ole hauska ei ole riittävä perustelu perinteen muuttamiseen. Aika-ajoin kun uudistuksia kuitenkin tehdään, on hyvä tarkastella etteivät ne haittaa perinteiden hauskuutta tai muuta tarkoitusta. Perinteitä on syytä vaalia, mutta myös tarvittaessa tuulettaa.

Himish (OTY hallitus 2010)

*Hallituskisat on ihan kivat. Vielä pari vuotta, niin niitä voi ehkä kutsua jo perinteeksi.

**Silloin kun minä olin fuksi, meille opetettiin että hymni lauletaan niin korkealta kuin mahdollista. Tämä tarkoitti siis laulajan lakin sijoittumista, eikä sävelkorkeutta. Ilmeisesti oli tullut Foxiasta palautetta, että lavarakenteisiin ja pöydille ei saa kiivetä. Sen sijaan meidät opastettiin menemään vaikka ylimpään kerrokseen tai tuolin päälle kurottaen lakki niin korkealle kuin mahdollista. Teekkaritalolla saisi kuitenkin vielä nousta pöydille, koska ne oli vielä silloin Teekkarinkestävät massiivipuiset järkäleet. Tästä kannattaa muuten mainita ennen hymniä ääneen, jos järjestää tapahtumia Talolla ja joukossa on vanhoja päihtyneitä Teekkariteitä. Olen ollut tapahtumajärjestäjänä karhuamassa muutamia satasta minua vanhemmalta tieteenharjoittajalta, kun hän hymnin alkaessa hyppäsi tasajalkaa taittojalkaiselle pöydälle pistäen sen täten säpäleiksi.

Teemu Teekkari

ja Viisasten juoma

ja Salaisuuksien
katakombi

Likööritie nelosen herra ja rouva Fjällkungen sanoivat oikein ylpeinä, että he olivat aivan tavallisia totta tosiaan. Heidän nyt viimeisenä olisi odottanut sekaantuvan mihinkään outoon tai teknilliseen, koska he eivät kerta kaikkiaan hyväksyneet teknillisyyksiä.

Herra Fjällkungen oli kulttuuriantropologi Kauppakeskus Valkeassa, joka teki kulttuurintutkimusta. Rouva Fjällkungen oli suuri ja pyöreä ja hänen vatsansa oli melkein kaksi kertaa suurempi kuin ihmisten yleensä ja se olikin hyödyllistä, sillä hän syöpötteli usein ahnaasti torin aitoilla. Herra ja rouva Fjällkungenilla oli pieni lapsi nimeltä Eerik-Johanna, eikä heidän mielestään sen parempaa lasta ollut olemassakaan.

Fjällkungenin perheellä oli kaikki mitä he tahtoivat, mutta lisäksi heillä oli salaisuus, ja eniten maailmassa he pelkäsivät, että joku kaivaisi sen esiin. Heistä tuntui, että he eivät kestäisi, jos joku saisi tietää Teekkareista. Rouva Teekkarit oli rouva Fjällkungenin sisar, mutta he eivät olleet tavanneet toisiaan moneen vuoteen. Itseasiassa rouva Fjällkungen oli olevinaan kuin hänellä ei mitään siskoa olisikaan, koska hänen siskonsa ja siskon kelvoton aviomies olivat niin epäfjällkungenimaisia kuin suinkin oli mahdollista. Fjällkungenin pariskuntaa puistatti ajatellakin mitä naapurit sanoisivat, jos Teekkarit ilmaantuisivat heidän kotikadulle. Fjällkungenit tiesivät, että Teekkareillakin oli pieni poika, mutta häntä he eivät olleet koskaan nähneetkään. Sekin oli hyvä syy pitää Teekkarit loitolla, sillä Fjällkungenit eivät halunneet Eerik-Johannan seurustelevan sellaisen lapsen kanssa.

Kun herra ja rouva Fjällkungen heräsivät sinä ankeana harmaana Wappuna, jolloin tarinamme alkaa, mikään pilvisessä taivaassa ei enteillyt outoja ja teknillisiä tapahtumia, jotka kuitenkin pian alkoivat kautta maan. Herra Fjällkungen lähti normaalisti töihin hyväntuulisena, sillä tästäkin päivästä oli tulossa aivan tavallinen päivä muiden tavallisten päivien joukossa. Aamuruuhkassa herra Fjällkungen ei kuitenkaan voinut olla huomaamatta epätavallisesti pukeutuneita ihmisiä pienissä häröpalloissa ottamassa kiihkeästi huikkia pulloistaan. Ihmisiä haalareissa. Herra Fjällkungen ei voinut sietää hassusti pukeutuvia ihmisiä - mitä rynttyitä nuorilla näkikään! Hän oletti, että tämä oli taas uusi typerä muoti. Herra Fjällkungen rummutti sormillaan tympääntyneenä polkupyörän sarvia ja raivoistui kun huomasi, että kaikki kummajaiset eivät olleetkaan nuoria. Hyvän aika! Tuokin mies oli pukeutunut punaiseen haalariin ja oli varmasti häntä vanhempi. Että kehtaakin! Sitten herra Fjällkungenin mieleen johtui, että tämä taisikin olla jokin älytön mainostempu - nuo ihmiset keräsivät rahaa johonkin tarkoitukseen. Niin sen täytyi olla! Liikenne lipui eteenpäin ja hetken kuluttua herra Fjällkungenin ajatukset olivat taas tukevasti töissä.

Herra Fjällkungen istui aina ikkunattomassa työhuoneessaan Kauppakeskus Valkean kellarikerroksessa. Jos hän ei olisi työskennellyt siellä, hänen olisi sinä aamuna ollut todella vaikeaa keskittyä töihin. Maan alla istuessaan hän ei huomannut IRC-viestejä, jotka liihottivat taivaalla kirkkaassa päivänvalossa, vaikka alhaalla kaduilla kulkevat ihmiset huomasivat ne ja osoittelivat ja toljottivat, kun IRC-viesti toisensa jälkeen liisi kohti 3G-tukiasemaa. Herra Fjällkungenin päivä oli täysin IRC-viestitön ja hän työpäivänsä jälkeen käveli hyväntuulise- na polkupyörälleen. Hänen hyvä tuulensa koki kuitenkin välittömästi kolauksen kun hän huomasi polkupyöränsä lähellä joukon haalareihin pukeutuneita kummajaisia. Pyöränsä lukkoa avatessaan hän kuuli heidän keskustelustaan muuta- man sanan

“Teekkarit, niin juuri, niin minä kuulin - ”

“- aivan heidän poikansa Teemu - ”

Herra Fjällkungen pysähtyi kuin naulittuna. Häneen hulmahti pelko. Hän tarttui pyöräänsä ja lähti vauhdikkaasti polkemaan kohti kotia. Matkalla hän kuitenkin rupesi pohtimaan, että oliko hänen vaimonsa sisaren pojan nimi sittenkään edes Teemu. Hän ei ollut nähnyt poikaa koskaan. Nimi saattoi olla Tuomas. Tai Topias. Oliko edes poika laisinkaan. Ei ollut mitään syytä huolestua. Loppupäivänä herra Fjällkungen ei enää ajatellut päivän outoja tapahtumia ja illalla hän meni nukkumaan sen kummemmin murehtimatta päivän outouksia. Eihän oudot tapahtumat voisi vaikuttaa heihin...

Pahastippa oli väärässä.

Muuan mies ilmaantui Liköörityellä siihen kulmaukseen, josta herra Fjällkungen oli aiemmin päivällä kotinsa pihaan kaartanut. Mitään sen miehen kaltaista ei ollut koskaan nähty Liköörityellä. Mies oli pitkä ja fiksu päätellen kellastuneesta pisanamuotoisesta tupsulakista, jonka pisanan kärjestä roikkui solmuinen nyöri. Hän oli pukeutunut värikkääseen haalariin, jossa oli punaista, sinistä, keltaista, mustaa, valkoista, maalarinvalkoista, mintunvihreää... jopa useita värejä! Hänen siipimutterin muotoisen kokardinsa alta säkenöivät kirkkaat silmät. Miehen nimi oli Petteri Hollanti.

Petteri Hollanti ei näyttänyt tajuavan tulleensa juuri sellaiselle kadulle, joka tahtoi torjua hänet kokonaan haalareista Teekkarilakkiin. Hän keskittyi penkomaan haalareidensa taskua, etsimään jotakin. Lopulta hän löysi etsimänsä. Se näytti jakoavaimelta, sillä se oli jakoavain. Hän väänsi avaimella viereisen sähkökaapin kannen pultin auki ja sähkökaapista hän poisti sulaketauluun laitettun naulan, jolloin kadun valot sammuiivat äkisti.

Samaan aikaan kadun toisesta päästä alkoi kuulumaan puhkumista ja narinaa. Ääni voimistui ja lopulta hämärästä alkoi erottua tummansiniseen saunatakkiin pukeutunut henkilö, joka veti valtavilla lihaksilla käsillään pientä punaista saunaa. Sauna oli kooltaan korkeintaan parin bajamajan kokoinen ja sen piipusta tuprutti savua. Saunan vetäjän vaaleaa tukkaa peitti kellastunut lakki, jonka nyörissä oli kaksi solmua.

“Erno”, Petteri sanoi kuulostaen huojentuneelta. “Vihdoinkin. Mistä sait saunan?”

“Ympin isäntä lainasi sen minulle.” Erno vastasi puuskuttaen, avasi saunan oven ja otti hellävaroen halkokorin saunan lauteilta. Halkokorista klapien keskeltä pillkotti poikavauva, joka oli sammunut. Pojan otsalla olevan sysimustan hius-tupsun alla näkyi erikoisen muotoinen haava, se oli kuin siipimutteri. Petteri otti halkokorin ja lähti kantamaan sitä kohti Fjällkungenien kotiovea. Hän laski halkokorin hellävaroen oven viereen, otti tyhjään jallupulloon suljetun IRC-viestin haalareidensa taskusta ja jätti sen halkokoriin sammuneen Teemun viereen ja palasi sitten Ernon luokse tielle. Hetken he kaksi katsoivat ovella olevaa halkokoria ja Petterin silmistä oli sammunut niissä vielä hetki sitten tuikkinut katuvalojen heijastus.

“Noniin”, Petteri sanoi lopulta. “Se siitä. Meillä ei ole muuta asiaa täällä. Voisimmekin lähteä saunomaan muiden mukana viini- ja lauluiltaan.”

“Joo”, sanoi Erno hyvin vaimealla äänellä. “Mä meen viemään saunan Ympille takaisin. Öitä!” Erno pyyhki vuolaasti hikeä valuvaa otsaansa saunatakin hihaan ja töytäisi saunan liikkeelle, jolloin saunan lauteille sammunut fuksi

tipahti maahan ja katosi yöhön.

Myös Petteri kääntyi pois, mutta vielä ennen lähtöään hän asetti naulan paikalleen sähkökaapin sulaketauluun ja käänsi kannen pultin jakoavaimellaan kiinni juuri oikeaan momenttiin.

Tuulenviri pörhisti pensaita Likööritiellä, vihoviimeisessä paikassa, jossa voisi olettaa tapahtuvan mitään teknillistä. Teemu Teekkari käänsi kylkeä halkokorissa, muttei herännyt. Toinen pieni käsi sulkeutui viereen jääneen tyhjän jallupullon ympärille ja poika, joka ei tiennyt olevansa erityinen, tietämättä olevansa kuuluisa, jatkoi uniaan. Samaan aikaan ihmiset kautta maan saunoessaan kohottivat oluensa ilmaan ja julistivat kovaan ääneen: “Teemu Teekkarille - pojalle, joka on ikuinen Teekkari”

Oli kulunut melkein kymmenen vuotta siitä, kun Fjällkungenit olivat aamulla herättyään löytäneet rouvan sisarenpojan sammuneena halkokorista, mutta Likööritie oli muuttunut tuskin lainkaan. Alueen post-moderninen henki ilmentyi suurena kakofoniana; fasadipintojen vaaleanpunaiset kylpyhuonemaiset kaakelit olivat osittain tipahdelleet pois ajan mittaan ja elementtien saumat vuotivat jotain kummallista mönjää. Ajan kulumisen huomasi ainoastaan takan reunuksella olevista kuvista. Kymmenen vuotta sitten kuvissa oli pieni vaahtosammuttimen kokoinen Eerik-Johanna, nyt valokuvissa poseerasi varttuneempi henkilö, joka ui kesähelteellä järvessä, pelasi jalkapalloa isänsä kanssa tai oli äitinsä halattavana. Huoneessa ei ollut minkäänlaista merkkiä siitä, että talossa asuisi vielä toinenkin lapsi.

Siellä Teemu Teekkari kuitenkin asui ja nukkui parasta aikaa. Hänen Svetlana-tätinsä koputti juuri kipakasti hänen komeronsa oveen ja käski heräämään. Fjällkungenit olivat lähdössä Eerik-Johannan syntymäpäivien kunniaksi mökille.

“Noniin liikettä nyt” täti huusi oven takaa ja Teemun ei auttanut kun pyyhkiä unihiekat silmistään, keräillä vähäiset tavaransa mukaan ja lähteä rauhustamaan kohti autoa. Mökki, jolle he olivat matkalla oli hyvin yksinkertainen: kaukana kaikesta eikä siellä lähialueilla pitäisi juuri muitakaan ihmisiä oleskella. Siellä he viettäisivät pari viikkoa eristyksissä kaikesta.

Mökillä Teemu joutui harmikseen toteamaan, että hänelle ei ollut kunnollista makuusijaa vaan hän joutuisi nukkumaan lattialla. Seuraava yö olikin myrskyinen ja kylmä. Teemu hytisi lattialla ohuen viltin alla eikä saanut unen päästä kiinni. Seuraava päivä olisi Teemullekin jokseenkin erityinen, sillä olisihan hänen 11-vuotissyntymäpäivänsä. Ei Teemu toki odottanut, että kukaan Fjällkungeneista hänen syntymäpäiväänsä edes huomaisi, mutta eihän kukaan kahta kertaa täytä 11 vuotta kuitenkaan. Teemu kuuli kellon lyövän kaksitoista yöllä ja yhtäkkiä myrskyn pauhu vaikutti hiljenevän. Aivan kuin joku laulaisi ulkona tai laskisi numeroita. Ei, ei ulkona voinut olla ketään. Hehän olivat kaukana kaikesta. Sen täytyi olla tuuli joka ujelsi nurkissa Teemu ajatteli ja yritti kääriytyä tiiviimmin vilttiinsä, vaikka hän hyvin tiesi, että niin ohut viltti ei tehokkaasti eristä häntä kylmästä ilmasta ympärillään.

PAM! Yhtäkkiä oveen pamahti kovaa. Ja taas... ja siis. Joku hakkasi ovea raivoisasti ulkoa. Herra Fjällkungen syöksyi makuuhuoneestaan mukanaan kynä ja hän osoitti sillä ovea.

“Kuka siellä?” Herra Fjällkungen huusi. “Minä varoitan, minulla on kynä!”

KRÄTS! Iskun voima ylitti oven saranoiden myötölujuuden, jolloin ne deformatuivat plastisesti. Oviaukossa näkyi kaksi henkilöä saunatakeissa ja tupsulakeissa.

Toisen saunatakki oli tumman sininen ja hänen vieressään seisoj valkoiseen saunatakkiin pukeutunut punapartainen mies vaaleanpunainen pesäpallomaila kädessään. Sähkönsiniset salamet välhtelivät heidän takanaan.

“Minä käsken teitä poistumaan!” herra Fjällkungen karjaisi ja heristi kynäänsä kun saunatakkiset miehet ahtautuivat sisään mökkiin. He eivät olleet huomaavinaankaan varoituksia ja nostivat oven takaisin paikoilleen ja tukivat sen paikalleen listanpätkällä.

“Ei teillä sattuis olemaan vähän jallua? Ei ollu helppo matka.” Totesivat miehet yhteen ääneen ja vilkuilivat Fjällkungenin pariskunnan suuntaan. Miehet huomasivat hämillään olevan Teemun ja kävelivät hänen luokseen.

“Viimeksi kun sut nähtiin, mahduit pieneen halkokoriin.” valkoiseen saunatakkiin sonnustautunut mies totesi mittaillessaan Teemua katseellaan.

“Tämä on murto! Minä käsken teitä poistumaan!” Herra Fjällkungen huusi naama punaisena ja heristi kynäänsä. Siniseen saunatakkiin sommistautunut henkilö nappasi mustekynän herra Fjällkungenin kädestä, purki sen silmänräpäyksessä pieniin osiin ja heitti osat huoneen nurkkaan. Herra Fjällkungenilta pääsi vaimea hassu äännähdyt ja hän luikki takaisin rouva Fjällkungenin ja Eerik-Johannan suojaksi.

Teemu kohotti katseensa saunatakkisiin henkilöihin. Hän ei ollut nähnyt heitä aiemmin, mutta he eivät vaikuttaneet uhkaavilta.

“Oh... Anteeksi, mutta keitä te oikein olette?” Teemu kysyi hieman vapi-sevalla äänellä.

“Totta! En muistanukkaa esittäytyä. Mä oon Erno. OTY:n isäntä. Tässä on Valde, joka on OTY:n emäntä.” siniseen saunatakkiin sonnustautunut mies totesi ja ravisti samalla Teemun kättä. Valkoiseen saunatakkiin pukeutuneen Valden katse osui väärin säädettyyn lämpöpatteriin. Hän tuhah-ti ja kumartui termostaatin ylle. Muut eivät nähneet, mitä hän teki, mutta hetken päästä lämpöpatterista huokui lämpöä ja Teemun hytinä alkoi laantua.

“Mutta en vielääkään ymmärrä... OTY.. ” Teemu totesi varovasti.

“FJÄLLKUNGEN!!” Erno karjahti kovaan ääneen. “Väitatkö sinä, että poika ei tiedä mistään mitään! MISTÄÄN?”

Teemu oli hämillään. Kyllähän hän tiesi kaikenlaista, olihan hän koulussakin saanut ihan mukiinmeneviä arvosanoja. Erno katsoi tuimasti herra Fjällkungenia.

“SOS. Seis, minä kiellän teitä kertomasta...” Herran Fjällkungen huusi, mutta vaikenä välittömästi kun Valde mulkaisi häntä pahasti. Herra Fjällkungen kuiskasi hiljaa jotta sen tapaista kuin “takaisinkytkentäpiiri”.

“Teemu - sie oot Teekkari” Erno sanoi.

Teemu,

sie oot Teekkari

“Mikä minä olen?” Teemu henkäisi.

“Teekkari tietty” Valde vastasi. “Ja himpuran hyvä semmoinen kun saat ensin vähän fuksikasvatusta. Sun äitis ja isäski oli semmoisia, niin mitä muuta sä voisit olla? Nyt taitaa olla sun aika lukea IRC-viestis.” Valde ojensi Teemulle tietokoneen jossa oli valmiiksi avattuna Irssi ja siinä luki seuraavaa:

00:37 <@7eemu> Oulun Teekkariyhdistys ry
00:38 <@7eemu> Hyvä Teemu Teekkari,
00:38 <@7eemu> Teille on varattu paikka oululaisesta
Teekkariyhteisöstä.
00:40 <@7eemu> Opintonne alkavat syyskuun 1. päivä.
00:41 <@7eemu> Linkistä löydät listan tarvittavista
opiskeluvälineistä:
00:41 <@7eemu> oty.fi
00:42 <@7eemu> Odotamme irkkausta viimeistään 25. heinäkuuta.
00:42 <@7eemu> Terveisin 7eemu. Tiedotusvastaava.

Teemun päähän räiskähti kysymyksiä kuin kipinöitä SIK:n kiltahuoneen sulakekaapissa ja hän ei oikein osannut päättää, että mitä kysyisi ensin. Hetken kuluttua hän sopersi: “Mitä se tarkoittaa, että he odottavat irkkaustani?”

“Voihan emännän paukku, siitä muistui mieleen”, Erno sanoi ja kaiveli taskuun. Hän kaivoi sieltä rähjäisen näköisen puhelimen, otti sillä SSH-yhteyden tuomi-palvelimeen ja kieli hampaiden välissä Irkkasi:

00:53 <@urnu> Hei Petteri!
00:54 <@urnu> Välitin Teemulle irkkaukset. Viemme huomenna ostamaan
00:54 <@urnu> koulutarvikkeet. Sää on kamala. Voi hyvin.
00:54 <@urnu> Toivottelleepi Erno.

Sen jälkeen Erno laittoi puhelimensa taskuun ja nousi ylös aivan kuin olisi äsken tehnyt jotain yhtä tavallista kuin lähettänyt kirjeen.

“Meillä on paljon tehtävää. Nyt meidän täytyy Teemu lähteä!” Erno sanoi. Teemu keräsi äkkiä vähäiset tavaransa ja lähti saunatakkisten henkilöiden mukana ulos. Pihalla parkissa odotti punainen Series I -sarjan Land Rover vuosimallia -58, jonka lavalle Teemu kapusi. Valde väänsi avainta virtalukossa ja 118 SAE bruttohevosvoimaa tuottava Volvon B20B moottori yritti laiskasti startata, mutta ei kuitenkaan käynnistynyt. Onneksi Valdella oli kuitenkin ongelmaan kikka. Teemu ja Erno hyppäsivät pois kyydistä työntämään kaikella voimallaan autoa ja moottori hyrähtikin helposti käyntiin sinertävän pakokaasun saattelemana. Kolmikön onneksi heillä oli käytössään maastokelpoinen auto, sillä alueen infra oli huonossa kunnossa. Alueen esirakentaminen olisi selvästi pitänyt toteuttaa pilaristabilointina esikuormituspenkereen sijaan, sillä tien painumat vaikuttivat selvästi sallittua painumaa suuremmilta.

Tarina jatkuu seuraavassa Teksussa...

OULUN TEEKKARIYHDISTYS

SIHTEERI
ELENA MÄNNIKKÖ
sihteeri@oty.fi

TALOUDENHOITAJA
ANNI KARJALAINEN
taloudenhoitaja@oty.fi

PUHEENJOHTAJA
PETTERI H.
puheenjohtaja@oty.fi

KULTTUURISIKA
HEIKKI KAARLELA
kulttuurisika@oty.fi

FUKSIOHJAAJA
NITA LINDFELT
fuksiolahjaaja@oty.fi

OULUN
TEEKKARIYHDISTYS

Kalervo
90570

www.oty.fi

hallitus@oty.fi

STYS RY, HALLITUS 2019

HOHTAJA
HOLLANTI
taja@oty.fi

SUHDEVASTAAVA
ALEKSI HARLIN
suhdevastaava@oty.fi

TIEDOTUSVASTAAVA
JULIUS KITTILÄ
tiedotusvastaava@oty.fi

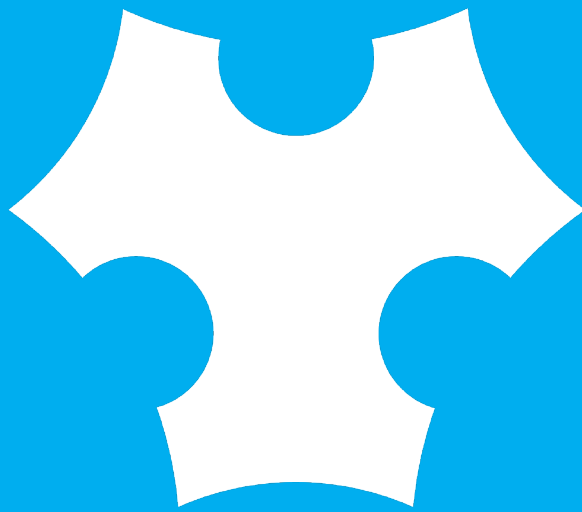
LUN
HDISTYS ry
ontie 7
Oulu
.oty.fi
s@oty.fi

KOULUTUSPOLIITTINEN VASTAAVA
REETTA LEHTIRANTA
kopo@oty.fi

ISÄNTÄ
ERNO OIKARINEN
isanta@oty.fi

TEKSUUTIMET 1/2019

Verkkosivut
www.oty.fi

Facebook
[@OulunTeekkariyhdistys](https://www.facebook.com/OulunTeekkariyhdistys)

Instagram
[@oulunteekkariyhdistys](https://www.instagram.com/oulunteekkariyhdistys)

Telegram
t.me/OTYtiedotus